

Я. В. Верменич

Кременчуцька губернія

КРЕМЕНЧУЦЬКА ГУБЕРНІЯ – адміністративно-територіальна одиниця. Створ. відповідно до декретів ВУЦВК від 8 червня і 30 липня 1920 (оприлюднені 15 серпня 1920) з центром у м. Кременчук (нині Полтав. обл.). До К. г. увійшли 6 повітів: Золотоніс. (21 волость), Кременчуц. (20 волостей), Хорол. (18 волостей) Полтав. губ.; Олександрій. (80 волостей) і Черкас. (33 волості) Херсон. губ.; Чигирин. (19 волостей) Київ. губернії. Головою губвиконкому обраний *О. Сербиченко*. Постановами ВУЦВК від 15 жовтня, 4 і 30 листопада 1922 К. г. розформована. До Полтав. губ. відійшли Золотоніс., Кременчуц., Хорол., до Київ. – Черкас. і Чигирин., до Катеринослав. – Олександрій. повіти. Всі губерн. установи К. г. припинили діяльність у грудні 1922, формально ліквідована у лютому 1925.

Бібліографічний опис:

Кременчуцька губернія / Я. В. Верменич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-1975>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).